11/09/2022

Κομοτηνή: Συλλείτουργο ενώπιον της Ιεράς Εικόνας της Παναγίας του «Άξιον Εστίν»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

Την Κυριακή προ της Παγκοσμίου Υψώσεως του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού (11 Σεπτεμβρίου), τελέστηκε στον κατάμεστο Καθεδρικό Ιερό Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Κομοτηνής, Πολυαρχιερατικό Συλλείτουργο ενώπιον της Ιεράς και Σεβασμίας Εικόνος της Παναγίας του «Άξιον Εστί» εκ του Πρωτάτου του Αγίου Όρους.

Στο λαμπρό Πολυαρχιερατικό Συλλείτουργο προεξήρχε και κήρυξε τον θείο λόγο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων και συμμετείχαν οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός, Σερβίων και Κοζάνης κ. Παύλος, Μποτσουάνας κ. Γεννάδιος (Πατριαρχείο Αλεξανδρείας), ο οποίος χοροστάτησε και στον Όρθρο και

ο οικείος Ποιμενάρχης, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων.

Την κοινή εφέστιο προστάτιδα Ιερά Εικόνα όλων των Αγιορείτικων Μονών, την Παναγία του «Άξιον Εστί» από τον Πανίερο Ιερό Ναό του Πρωτάτου των Καρεών του Αγίου Όρους, όπου φυλάσσεται, συνοδεύουν ο Οσιολογιώτατος Πρωτεπιστάτης του Αγίου Όρους Γέροντας Χριστοφόρος Ιβηρίτης, μέλη της Ιεράς Κοινότητος και Εκπρόσωποι των Ιερών Μονών του Αγιωνύμου Όρους.

Στο τέλος, ο οικείος Ποιμενάρχης, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων, εξέφρασε τις θερμές του ευχαριστίες τόσο προς τους Αγίους Αρχιερείς που συμμετείχαν, όσο και προς τον Οσιολογιώτατο Πρωτεπιστάτη του Αγίου Όρους Γέροντα Χριστοφόρο Ιβηρίτη και τα μέλη της Ιεράς Κοινότητος για την μεγάλη ευλογία που κόμισαν στην ακριτική και ιστορική Ιερά Μητρόπολη.

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας κ. Παντελεήμων στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Ἄξιον ἐστίν ὡς ἀληθῶς μακαρί-ζειν σε, τήν Θεοτόκον».

Μέ βαθύτατη συγκίνηση καί ἄπει-ρο σεβασμό πρός τό ἱερώτατο καί πάνσεπτο πρόσωπο τῆς Κυρίας Θεο-τόκου ἐπαναλαμβάνουμε καί ἐμεῖς σήμερα «ἀναξίοις χείλεσιν» τόν ἀρχαγγελικό ὕμνο ἐνώπιον τῆς χαριτοβρύτου καί πανσεβά-στου εἰκόνος τῆς Ὑπεραγίας Θεο-τόκου τοῦ «Ἄξιον ἐστί».

Τόν ἐπαναλαμβάνουμε ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καί ἐκ μέσης καρδίας, ἔχοντας ἀπολαύσει τή μεγάλη εὐλογία τῆς μητρικῆς της ἀγάπης, ὄχι μόνο νά προσκυνήσουμε γιά μία ἀκόμη φορά τήν ἱστορική καί θαυματουργό εἰκόνα της, τήν «ἐφέ-στιο τῶν ἐφεστίων» εἰκόνα, ὅπως ἀποκαλεῖται ἡ Παναγία τοῦ «Ἄξιον ἐστί», τήν ἐφέστιο εἰκό-να τῶν Καρυῶν καί τοῦ Πρωτά-του, ἀλλά καί νά τελέσουμε τό σημερινό πανηγυρικό ἀρχιερατικό συλλείτουργο, μέ τή συμμετοχή τῶν Σεβασμιωτάτων Ἁγίων Ἀρχιε-ρέων, ἐδῶ στόν ἱερό καθεδρικό ναό τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρω-νείας καί Κομοτηνῆς.

Ἐκφράζουμε γι᾽ αὐτήν τήν ὑψί-στη εὐλογία καί τή μεγάλη τιμή τή βαθυτάτη εὐγνωμοσύνη τῆς καρ-δί-ας μας πρωτίστως πρός τήν Κυρία Θεοτόκο, τῆς ὁποίας ἡ μητρική ἀγάπη καί πρόνοια μᾶς συνεκέ-ντρω-σε ἐδῶ, ὡς μητέρα τά τέκνα της, γιά νά ἀντλήσουμε χάρη ἀπό τήν χάρη της, ἀλλά καί πρός τόν Σεβασμιώτατο καί ἀγαπητό ἐν Χρι-στῷ ἀδελφό, τόν σεπτό ποιμε-νάρ-χη σας, κ. Παντελεήμονα, μέ πρω-το-βουλία καί μέριμνα τοῦ ὁποίου, καί παρά τά ἐμπόδια τά ὁποῖα προέ-κυψαν, ἦλθε στόν τόπο σας ἡ ἱερά εἰκών τῆς Κυρίας Θεοτόκου, γιά νά εὐλογήσει καί νά ἐνισχύσει τά ἐν Θράκῃ τέκνα της, σέ μία ἐπο-χή κρίσιμη καί δύσκολη.

Σᾶς εὐχαριστοῦμε, Σεβασμιώτατε Ἅγιε Μαρωνείας, γιά τήν εὐγενῆ καί φιλάδελφο πρόσκλησή σας νά συνιερουργήσουμε καί νά τιμή-σου-με τήν ἔλευση τῆς ἱερᾶς εἰκόνος τῆς Παναγίας τοῦ «Ἄξιον ἐστί» στήν πόλη καί τήν Ἱερά Μητρό-πο-λή σας.

Ἡ ἔλευση καί ἡ παρουσία τῆς ἱερᾶς καί ἱστορικῆς αὐτῆς εἰκόνος, τῆς Παναγίας τοῦ «Ἄξιον ἐστί», ἡ ὁποία, ὅπως ὅλοι ἀσφαλῶς γνωρί-ζετε, σέ ἐλάχιστες περιπτώσεις ἐξῆλθε τῶν ἱερῶν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει σκηνωμάτων της καί κατέλιπε αἰσθη-τῶς τόν ἱερό λειμῶνα της γιά νά ἐπισκεφθεῖ τά ἐν τῷ κόσμῳ ἀγω-νιζόμενα τέκνα της, ἀποτελεῖ ὄντως μία ἐπιπλέον ἀφορμή γιά νά μακαρίσουμε τήν «ἀειμακάριστον καί παναμώμητον καί Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν», Παναγία Παρθένο, γιά νά ὑμνήσουμε καί νά δοξά-σου-με «τήν τιμιωτέραν τῶν Χερου-βείμ» καί τήν «ἀσυγκρίτως ἐνδο-ξω-τέραν τῶν Σεραφείμ», «τήν τε-κοῦσα τῶν πάντων Ἁγίων

ἁγιώτα-τον Λόγον», ἀλλά καί πνευματική μητέρα πάντων τῶν εἰς τόν Υἱόν της πιστευόντων, τήν προστάτιδα καί σώτειρα καί ὑπέρμαχο στρατη-γό τοῦ εὐσεβοῦς μας Γένους.

Καί καθώς ἡ ἀφορμή αὐτή συμπί-πτει μέ τά προεόρτια τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου καί ζωοποιοῦ Σταυροῦ, μᾶς δίδει τήν εὐκαιρία νά τιμήσου-με τήν πανσεβασμία μορφή τῆς Ὑπε-ραγίας Δεσποίνης καί Θεοτό-κου, ὅπως τήν βλέπουμε ἀποτυπω-μέ-νη στό ἱερό αὐτό κειμήλιο τῆς εὐσεβείας καί τῆς πίστεως, στήν ἱερά εἰκόνα τοῦ «Ἄξιον ἐστί», ὡς τή Μητέρα τῆς ἀγάπης ἀλλά καί τοῦ πόνου.

Καί ἐάν τό πρῶτο χαρακτηριστικό τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, αὐτό τῆς ἀγάπης, φαίνεται σχεδόν αὐτονόη-το, γιατί ἡ ἔννοια τῆς ἀγάπης εἶναι ἀπολύτως ταυτόσημη μέ τήν ἰδιό-τη-τα τῆς μητέρας, ἡ ἀγάπη τῆς Πανα-γίας Μητρός τοῦ Κυρίου μας καί πνευματικῆς μητέρας ὅλων τῶν χριστιανῶν, εἶναι ἀγάπη ὑπέρ νοῦν καί ἔννοιαν.

Καί τοῦτο διότι ἡ ἀγάπη της δέν περιορίσθηκε μόνο στόν Υἱό της, οὔτε ἀκόμη εἰς τόν κατά θεία ἀνά-θεση υἱό της, τόν ἠγαπημένο μαθη-τή τοῦ Κυρίου μας, τόν θεολόγο Ἰωάννη, ἀλλά διευρύνεται καί ἐπε-κτείνεται καί ἀγκαλιάζει ὅλους τούς ὀρθοδόξως πιστεύοντες στόν Υἱό της, ὅλους ὅσους προσφεύγουν στή χάρη της καί ἐπικαλοῦνται τή βοήθεια καί τήν προστασία της.

Καί ἀκόμη ἡ ἀγάπη τῆς Παναγίας μας πρός ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τήν εὐλα-βοῦ-νται καί τήν τιμοῦν ὑπερβαί-νει, ἄς μοῦ ἐπιτραπεῖ νά πῶ, τίς προσδοκίες μας, διότι ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος προτρέχει καί στηρίζει καί καλύπτει καί προστατεύει τά εὐσεβῆ τέκνα της, ἀγρυπνώντας καί δεομένη πάντοτε ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Υἱοῦ της, πρίν ἀκόμη νά τῆς τό ζητήσουμε, πρίν ἀκόμη νά προ-φθάσουμε νά διατυπώσουμε ταπει-νά τό αἴτημά μας.

Τό βλέπουμε αὐτό ἀλλά καί τό ζοῦμε μέ τά ἀπειράριθμα θαύματά της καί τίς ἀναρίθμητες ἐμφανί-σεις της ἀνά τούς αἰῶνες σέ ἐκλε-κτούς δούλους της ἀλλά καί σέ ἁπλούς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι εἶ-δαν ὁλοφάνερη τήν ἐπέμβασή της στή ζωή τους.

Τό δεύτερο χαρακτηριστικό τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, αὐτό τῆς Μητέρας τοῦ πόνου, εἶναι ἴσως ἐκεῖνο πού μᾶς συγκινεῖ περισσό-τε-ρο καί ἀγγίζει τά μύχια τῆς ψυ-χῆς τοῦ καθενός μας.

Ἡ Παναγία μας γνωρίζει καλύτε-ρα ἀπό κάθε ἄλλον τί σημαίνει πόνος, γιατί τόν αἰσθάνθηκε ἀπό νωρίς, ὅταν ρομφαία διῆλθε τήν ψυχή της, ἀκούοντας τούς λόγους τοῦ πρεσβύτου Συμεών κατά τήν Ὑπαπαντή τοῦ Υἱοῦ της νά προ-φητεύει γιά τή ζωή του. Καί ἀπό τότε δέν ἀποχωρίσθηκε ἀπό τόν πόνο, μέχρι τήν ἡμέρα

πού εἶδε τόν Υἱό της καί Κύριό μας, τόν Σωτήρα καί Λυτρωτή τοῦ κόσμου, νά κρέ-μαται ἐπί τοῦ Σταυροῦ, ταλαιπω-ρη-μένος καί πονεμένος ἀπό τήν κακία καί τήν ἀχαριστία τῶν ἀνθρώπων.

Καί παρότι ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος πίστευε ἀκράδαντα στή θεία του φύση καί στήν ἀνάστασή του, ὁ πόνος τῆς μητρικῆς της καρδιᾶς βλέποντας τό σπλάγχνο της νεκρό, χωρίς εἶδος καί χωρίς κάλλος, τήν κάνει εὐαίσθητη γιά κάθε πονε-μένη ὕπαρξη, γιά κάθε ἀδικημένο, κατατρεγμένο καί συκοφαντημένο ἄνθρωπο.

Γι᾽ αὐτό καί ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος ὑπῆρξε πάντοτε ἡ προστάτις τοῦ Γέ-νους μας, πού ἀδικήθηκε πολλές φορές στήν ἱστορία του, πού πόνε-σε καί δοκιμάσθηκε ἀπό καταστρο-φές καί ἀπώλειες, πού ἀναγκά-σθη-κε σάν καί Ἐκείνη, τήν Παναγία Μητέρα τοῦ Κυρίου μας, νά πάρει τόν δρόμο τῆς προσφυγιᾶς, ἀφήνο-ντας πίσω τά πάντα καί παίρνο-ντας μαζί τους, οἱ πατέρες καί οἱ μητέρες μας, ἐλάχιστα πράγματα, ἀλλά ἀνάμεσα σ᾽ αὐτά πάντοτε τήν ἱερή εἰκόνα τῆς Παναγίας μας.

Καί καθώς φέτος μνημονεύουμε τά 100 χρόνια ἀπό τή Μικρασια-τι-κή καταστροφή καί τίς χιλιάδες τῶν προγόνων μας πού ἀναγκά-σθη--καν νά ἐγκαταλείψουν μέ βίαιο καί ἄδικο τρόπο τίς ἑστίες τους καί νά ἀναζητήσουν μιά σανίδα σωτη-ρίας στά κύματα τῆς θάλασσας καί στήν τρικυμία τῆς ζωῆς τους καί τῆς ἱστορίας, ἡ Ὑπεραγία Θεοτό-κος, ἡ Μητέρα τῆς ἀγάπης καί πόνου, ἦρθε καί πάλι ἀρωγός καί ἀντιλήπτωρ στήν ἀνάγκη τους.

Ἀνάμεσα στά πολλά πού προσέ-φερε στούς πατέρες καί τίς μητέ-ρες μας, πού ἔφθασαν πρόσφυγες στή μητροπολιτική Ἑλλάδα ἀπό τίς ἀλη-σμόνητες πατρίδες, πού ἔφθα-σαν κι ἐδῶ στή Θράκη καί τή Μακε-δονία μας, προσέφερε ἡ Κυρία Θεοτό-κος διά τῶν Ἱερῶν Μονῶν καί τῶν μοναχῶν τοῦ Περιβολιοῦ της, τοῦ Ἁγιωνύμου Ὄρους, τό μεγαλύτερο μέρος τῶν ἁγιορειτικῶν μετοχίων πρός ἀποκατάσταση τῶν ἀκτημό-νων προσφύγων τῆς Μικρασια-τι-κῆς καταστροφῆς. Μάλιστα εἶναι χαρακτηριστικό ὅτι στήν ἐπίσημη ὁμολογία αὐτοῦ τοῦ ἐθνικοῦ ἁγιο-ρειτικοῦ δανείου, τό ὁποῖο συνή-φθη τό 1931, τυπώθηκε ἡ εἰκόνα τῆς Παναγίας τοῦ «Ἄξιον ἐστί», ἐνώπιον τῆς ὁποίας οἱ Ἁγιορεῖτες πατέρες εἶχαν ὑπογράψει πρό 25 περίπου ἐτῶν κοινή ἀπόφαση πρός τόν τότε βασι-λέα τῆς Ἑλλάδος δη-λώ-νοντας ὅτι ἐπιθυμοῦν νά ἀνή-κει τό Ἅγιον Ὄρος στήν ἑλληνική ἐπικράτεια.

Ὁ σύνδεσμος αὐτός τῆς ἐφεστίου εἰκόνος τοῦ Ἁγιωνύμου Ὄρους ἀπο-δεικνύεται τρανώτατα καί ἀπό τό γεγονός ὅτι ἡ Ἱερά Κοινότης τοῦ Ἁγίου Ὄρους, συγκατένευσε στήν ἔξοδο τῆς ἱερᾶς εἰκόνος τῆς Πανα-γίας τοῦ «Ἄξιον ἐστί» ἀπό τόν Ἄθωνα μόνο ἐξ ἀφορμῆς πολύ σημαντικῶν γεγονότων διά τό Γέ-νος μας. Ἕν ἐξ αὐτῶν ἦτο καί ἡ ἐπέτειος τῶν 100 ἐτῶν ἀπό τήν ἀπε-λευθέρωση καί ἐνσωμάτωση

τῆς Θράκης μας στό Ἑλληνικό κρά-τος. Ἡ ἐπισυμβάσα ὅμως πανδημία μετέθεσε τήν ἔλευση τῆς σεβα-σμί-ας εἰκόνος στήν πόλη σας, ἡ ὁποία ἦλθε πρό ὀλίγων ἡμερῶν, γιά νά ἀπαλύνει τόν πόνο καί τίς πληγές ἀπό τόν σύγχρονο αὐτόν λοιμό, ὁ ὁποῖος ταλαιπώρησε ὄχι μόνο τήν πατρίδα μας ἀλλά καί ὅλον τόν κό-σμο, ἀλλά καί γιά νά μᾶς ἐνισχύσει στίς κρίσιμη αὐτή συγκυρία γιά τή χώρα μας καί τήν οἰκουμένη.

Ἡ μητρική ἀγάπη τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου θέλησε μέ τήν ἐπίσκεψή της αὐτή νά μᾶς ὑπενθυμίσει ὅτι εἶναι πάντοτε δίπλα μας, πάντοτε παροῦσα στή ζωή μας, πάντοτε παροῦσα στίς δύσκολες στιγμές τῆς ζωῆς μας, στίς ὧρες τοῦ πόνου καί τῆς δοκιμασίας, ὅπως ἦταν δίπλα στούς πατέρες μας, ὅταν ξεριζω-νόταν ἄδικα ἀπό τήν πατρώα γῆ.

Εἶναι δίπλα μας, ὅταν παραμένου-με καί ἐμεῖς κοντά της μέ τήν εὐλάβειά μας στό ἱερό πρόσωπό της καί μέ ἐμπιστοσύνη ὅτι ἡ χάρη της καί ἡ κραταιά προστασία της δέν θά μᾶς ἐγκαταλείψουν ποτέ.

Εἶναι δίπλα μας, ὅταν καί ἐμεῖς μιμούμεθα τό παράδειγμά της καί προσφέρουμε τήν ἀγάπη μας στούς ἀδελφούς μας καί ἰδιαιτέρως σέ ὅσους πονοῦν καί σέ ὅσους δοκιμά-ζονται.

Κλίνοντας εὐλαβῶς καί μέ κατά-νυξη τό γόνυ τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώ-ματος ἐνώπιον τῆς ἱερᾶς εἰκό-νος τῆς Παναγίας τοῦ «Ἄξιον ἐστί» καί εὐχαριστώντας ἐκ πρόσωπου καί τῶν Σεβασμιωτάτων συλλει-τουρ-γούντων ἁγίων ἀρχιερέων τόν πανοσιολογιώτατο Πρωτεπι-στά-τη τοῦ Ἁγιωνύμου Ὄρους καί σύμπασα τήν Ἱερά Κοινότητα, γιά τή μεγάλη εὐλογία τήν ὁποία μᾶς μετέφεραν, ἀλλά καί τόν Σεβα-σμιώ-τατο Ἅγιο Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς κ. Πα-ντε-λεήμονα, γιά τήν πρόσκλησή του, ἀναπέμπουμε καί ἐμεῖς πρός τήν Παναγία Παρθένο καί Κυρία Θεοτόκο «ὅλῃ ψυχῇ καί διανοίᾳ καί καρδίᾳ καί χείλεσι» τόν ἀρχαγ-γελικό ὕμνο, μεγαλύνοντας τήν ὄντως Θεοτόκον καί ἱκετεύοντάς την νά πρεσβεύει γιά τήν πατρίδα μας καί γιά ὅλους ἀνεξαιρέτως τούς δεομένους τῆς βοηθείας της, νά μᾶς σώζει καί νά μᾶς διαφυ-λάτ-τει ἀπό παντός ὁρατοῦ καί ἀοράτου ἐχθροῦ καί νά μᾶς ἀξιώσει καί τῆς οὐρανίου βασιλείας τοῦ Υἱοῦ της.